

КОРИНЋАНИМА

ПОСЛАНИЦА ПРВА

СВЕТОГА

АПОСТОЛА ПАВЛА.

ГЛАВА I.

Од Павла, вољом Божијом позваног апостола Исуса Христа, и од Состена брата,

2. Цркви Божијој која је у Коринту, освећенима у Христу Исусу, позванима светима, са свима који призивљу име Господа нашега Исуса Христа на свакоме мјесту, и њиховоме и нашему:

3. Благодат вам и мир од Бога оца нашега и Господа Исуса Христа.

4. Захваљујем свагда Богу својему за вас што вам је дана благодат Божија у Христу Исусу,

5. Те се у свему обогатисте крозањ, у свакој рјечи и сваком разуму,

6. Као што се свједочанство Христово утврди међу вама;

7. Тако да немате недостатка ни у једноме дару, ви који чекате откривења Господа нашега Исуса Христа;

8. Који ће вас и утврдити до самога краја да будете прави на дан Господа нашега Исуса Христа.

9. Вјеран је Бог који вас позва у заједницу сина својега Исуса Христа Господа нашега.

10. Молим вас пак, браћо, именом Господа нашега Исуса Христа да сви једно говорите, и да не

буду међу вама распре, него да будете утврђени у једном разуму и у једној мисли.

11. Јер сам чуо за вас, браћо моја, од Хлојинијех домашњијех да су свађе међу вама,

12. А то кажем да један од вас говори: Ја сам Павлов; а други: Ја сам Аполов; а трећи: Ја сам Кифин; а четврти: Ја сам Христов.

13. Еда ли се Христос раздијели? Еда ли се Павле распае за вас? или се у име Павлово крстисте?

14. Хвала Богу што ја ни једнога од вас не крстих осим Криспа и Гаја;

15. Да не рече ко да у своје име крстих.

16. А крстих и Стефанин дом: даље не знам јесам ли кога другога крстио.

17. Јер Христос не посла мене да крstim, него да проповиједам јеванђеље, не премудријем ријечима, да не изгуби силу крст Христов.

18. Јер је ријеч крстова лудост онима који гину; а нама је који се спасавамо сила Божија.

19. Јер је писано: Погубићу премудрост премудријех, и разум разумнијех одбацићу.

20. Гдје је премудри? Гдје је књижевник? Гдје је препирач овога вијека? Не претвори ли Бог мудрост овога свијета у лудост?

21. Јер будући да у премудрости Божијој не позна свијет премудрошћу Бога, била је Божија воља да лудошћу поучења спасе оне који вјерују.

22. Јер и Чивути знаке ишту, и Грци премудрости траже.

23. А ми проповиједамо Христа разапета, Чивутима дакле саблазан а Грцима безумље;

24. Онима пак који су позвани, и Чивутима и Грцима, Христа, Божију силу и Божију премудрост.

25. Јер је лудост Божија мудрија од људи, и слабост је Божија јача од људи.

26. Јер погледајте звање своје, браћо, да нема ни много премудријех по тијелу, ни много силнијех, ни много племенитијех;

27. Него што је лудо пред свијетом оно изабра Бог да посрами премудре; и што је слабо пред свијетом оно изабра Бог да посрами јако;

28. И што је неплеменито пред свијетом и уништено изабра Бог, и што није, да уништи оно што јест,

29. Да се не похвали ни једно тијело пред Богом.

30. Из којега сте ви у Христу Исусу, који нам поста премудрост од Бога и правда и освећење и избављење.

31. Да (као што се пише) ко се хвали, Господом да се хвали.

Г Л А В А II.

И ја дошавши к вама, браћо, не дођох с високом ријечи или премудрости да вам јављам свједочанство Божије.

2. Јер нијесам мислио да знам што међу вама осим Исуса Христа, и тога распета.

3. И ја бијех међу вама у слабости, и у страху, и у великом дрктању.

4. И ријеч моја, и поучење моје не бијаше у надговорљивијем ријечима људске премудрости, него у доказивању Духа и силе.

5. Да вјера ваша не буде у мудрости људској него у сили Божијој.

6. Али премудрост говоримо која је у савршености, а не премудрост вијека овога ни кнезова вијека овога који пролазе;

7. Него говоримо премудрост Божију у тајности сакривену, коју одреди Бог прије свијета за славу нашу;

8. Које ни један од кнезова вијека овога не по-

зна; јер да су је познали, не би Господа славе разапели.

9. Него као што је писано: Што око не видје, и ухо не чу, и у срце човјеку не дође, оно уготови Бог онима који га љубе.

10. А нама је Бог открио Духом својијем; јер Дух све испитује, и дубине Божије.

11. Јер ко од људи зна шта је у човјеку осим Духа човјечијега који живи у њему? Тако и у Богу што је нико не зна осим Духа Божијега.

12. А ми не примисмо Духа овога свијета, него Духа који је из Бога, да знамо што нам је даровано од Бога;

13. Које и говоримо не ријечима што је научила човјечија премудрост, него што учи Дух свети; и духовне ствари духовно радимо.

14. А тјелесни човјек не разумије што је од Духа Божијега; јер му се чини лудост, и не може да разумије, јер треба духовно да се разгледа.

15. Духовни пак све разгледа, а њега сама нико не разгледа.

16. Јер ко позна ум Господњи да га поучи? А ми ум Христов имамо.

Г Л А В А III.

И ја, браћо, не могах с вама говорити као с духовнима него као с тјелеснима, као с малом дјецом у Христу.

2. Млијеком вас напојих а не јелом, јер још не могасте, и ни сад још не можете,

3. Јер сте још тјелесни. Јер гдје су међу вама зависти и свађе и неслоге, нијесте ли тјелесни, и не живите ли по човјеку?

4. Јер кад говори ко: Ја сам Павлов; а други: Ја сам Аполов; нијесте ли тјелесни?

5. Ко је дакле Павле а ко ли Аполо до само слуге кроз које вјеровасте, као што и свакоме Господ даде?
6. Ја посадох, Аполо зами, а Бог даде те узрасте.
7. Тако нити је онај што који сади, ни онај који заљева, него Бог који даје те расте.
8. А онај који сади и који заљева једнаки су; и сваки ће примити своју плату по својему труду.
9. Јер ми смо Богу помагачи, а ви сте Божија њива, Божија грађевина.
10. По благодати Божијој која ми је дана ја као премудри неимар поставих темељ, а други зида у висину; али сваки нека гледа како зида.
11. Јер темеља другога нико не може поставити осим онога који је постављен, који је Исус Христос.
12. Ако ли ко зида на овоме темељу злато, сребро, драго камење, дрва, сијено, сламу,
13. Свакога ће дјело изићи на видјело; јер ће дан показати, јер ће се огњем открити, и свако дјело показаће огањ као што јест.
14. И ако остане чије дјело што је назидано, примиће плату.
15. А чије дјело изгори, огићи ће у штету; а сам ће се спасти тако као кроз огањ.
16. Не знате ли да сте ви црква Божија, и Дух Божиј живи у вама?
17. Ако поквари ко цркву Божију, поквариће њега Бог: јер је црква Божија света, а то сте ви.
18. Нико нека се не вара: ако ко међу вама мисли да је мудар на овоме свијету, нека буде луд да буде мудар.
19. Јер је премудрост овога свијета лудост пред

Богом, јер је писано: Хвага премудре у њихову лукавству.

20. И опет: Господ зна помисли мудријех да су ништа.

21. За то нико да се не хвали човјеком, јер је све ваше.

22. Био Павле, или Аполо, или Кифа, или свијет, или живот, или смрт, или садашње, или будуће: све је ваше;

23. А сви сте Христови а Христос Божиј.

Г Л А В А IV.

Тако да нас држе људи као слуге Христове и приставе тајна Божијех.

2. А од пристава се не тражи више ништа, него да се ко вјеран нађе.

3. А ја мало марим што ме судите ви или човјекиј дан; а ни сам себе не судим.

4. Јер не знам ништа на себи: но за то нијесам оправдан, али онај који мене суди Господ је.

5. За то не судите ништа прије времена, докле Господ не дође, који ће изнијети на видјело што је сакривено у тами, и објавиће савјете срдачне, и тада ће похвала бити свакоме од Бога.

6. А ово, браћо моја, приговорих себи и Аполу вас ради, да се од нас научите да не мислите за себе више него што је написано, и да се кога ради не надимате један на другога.

7. Јер ко тебе повишује? Шта ли имаш што нијеси примио? А ако си примио што се хвалиш као да нијеси примио?

8. Ето сте сити, ето се се обогатисте, без нас царујете. О да бисте царовали, да бисмо и ми с вама царовали!

9. Јер мислим да Бог нас апостоле најстра-

жђе постави, као оне који су на смрт осуђени; јер бисмо гледање и свијету и анђелима и људима.

10. Ми смо будале Христа ради, а ви сте мудри у Христу; ми слаби, а ви јаки; ви славни, а ми срамотни.

11. До овога часа и гладујемо, и трпимо жеђу, и голотињу, и муке, и потуцамо се,

12. И трудимо се радећи својим рукама. Кад нас псују, благосиљамо, кад нас гоне, трпимо;

13. Кад хуле на нас, молимо; постамо као сметлиште свијета, по којему сви газе до сад.

14. Не пишем ја ово да посрашим вас, него вас учим као своју љубазну дјецу.

15. Јер ако имате и триста учитеља у Христу, али немате много отаца. Јер вас ја у Христу Исусу родих јеванђељем.

16. Него вас молим угледајте се на мене као и ја на Христа.

17. За то послах к вама Тимотија, који ми је син љубазни и вјерни у Господу; он ће вам опоменути путове моје који су у Христу Исусу, као што свуда и у свакој цркви учим.

18. Неки се надуше као да ја не ћу доћи к вама.

19. Али ћу вам доћи скоро, ако Бог да, и не ћу гледати на ријечи онијех што су се надули, него на силу.

20. Јер царство Божије није у ријечи него у сили.

21. Шта хоћете? да дођем к вама с прутом или с љубави и духом кротости?

Г Л А В А V.

Врло се гласи да је курварство међу вама, и таково курварство какво се ни међу незнабошцима не чује, да некакав има жену очину.

2. И ви се још надимате, мјесто да плачете, да се извади између вас онај који је учинио то дјело.

3. Јер ја, који ако нијесам код вас тијелом али духом ту живим, већ одсудих, као да сам тамо, да се онај који је то тако учинио,

4. У име Господа нашега Исуса Христа, кад се саберете ви и мој дух, са силом Господа нашега Исуса Христа,

5. Да се он преда сотони на мучење тијела, да би се дух спасао у дан Господа нашега Исуса Христа.

6. Није добра хвала ваша. Не знате ли да мало квасца све тијесто укисели?

7. Очистите дакле стари квасац, да будете ново тијесто, као што сте пријесни; јер и пасха наша закла се за нас, Христос.

8. За то да празнујемо не у староме квасцу, ни у квасцу пакости и лукавства, него у пријесноме хљебу чистоте и истине.

9. Писах вам у посланици да се не мијешате с курварима;

10. И то ја не рекох за курваре овога свијета, или тврдице, или хајдуке, или идолопоклонике; јер бисте морали изићи из свијета.

11. А сад вам писах да се не мијешате ако који који се брат зове, постане курвар, или тврдица, или идолопоклоник, или кавгаџија, или пијаница, или хајдук; с таковима да и не једете.

12. Јер шта је мени стало да судим и оне који су на пољу? Не судите ли ви оне који су унутра?

13. А оне који су на пољу судиће Бог. Извадите злого између себе.

Г Л А В А VI

Смије ли који од вас, кад има тужбу на другога, ићи на суд неправеднима, а не светима?

2. Не знате ли да ће свети судити свијету? Кад ћете дакле ви свијету судити, нијесте ли врједни судити мањијем стварима?

3. Не знате ли да ћемо анђелима судити, а камо ли стварима овога свијета?

4. А ви кад имате тужбе за ствари овога свијета, узмете за судије оне које у цркви не броји нико ни у што!

5. На срамоту вашу говорим: зар нема међу вама ни једнога мудра који може расудити међу браћом својом?

6. Него се брат с братом суди, и то пред невјернима!

7. И то је већ врло срамно за вас да имате тужбе међу собом. За што радије не трпите неправду? За што радије не прегорите штету?

8. Него ви сами чините неправду и штету, па још браћи!

9. Или не знате да неправедници не ће наслједити царства Божијега? Не варајте се: ни курва-ри, ни идолопоклонници, ни прељубочинци, ни ацувани, ни мужеложници,

10. Ни лупежи, ни лакомци, ни пијанице, ни кавгације, ни хајдучи, царства Божијега не ће наслједити.

11. И овакови бијасте неки; него се опрасте и посветисте и оправдасте именовом Господа нашега Исуса Христа и Духом Бога нашега.

12. Све ми је слободно, али није све на корист, све ми је слободно, али не ћу да што облада мноме.

13. Јела су за трбух, и трбух је за јела; али ће Бог и ова и онога покварити. А тијело није за курварство, него за Господа, и Господ за тијело.

14. А Бог и Господа подиже, и нас ће подићи силом својом.

15. Не знате ли да су тјелеса ваша уди Христови? Хоћу ли дакле узети уде Христове и од њих начинити уде курвине? Боже сачувај!

16. Или не знате да ко се с курвом свеже једно тијело с њом постане? Јер, рече, биће двоје једно тијело.

17. А ко се Господа држи један је дух с Господом.

18. Бјегите од курварства; јер сваки гријех који човјек чини осим тијела је; а који се курва он гријеш своме тијелу.

19. Или не знате да су тјелеса ваша црква све-тога Духа који живи у вама, којег имате од Бога, и нијесте своји?

20. Јер сте купљени скупо. Прославите дакле Бога у тјелесима својим и у душама својим, што је Божије.

Г Л А В А VII.

А за оно што ми писасте: Добро је човјеку да се не дохвата до жене:

2. Али због курварства сваки да има своју жену, и свака жена да има својега мужа;

3. Муж да чини жени дужну љубав, тако и жена мужу.

4. Жена није господар од својега тијела, него муж; тако и муж није господар од својега тијела, него жена.

5. Не забрањујте се једно од другога, већ ако у договору за вријеме, да се постите и молити Богу;

и опет да се састанете, да вас сотона не искуша вашијем неуздуржањем.

6. Али ово говорим по свјету а не по заповијести;
7. Јер хоћу да сви људи буду као и ја; али сваки има свој дар од Бога: овај дакле овако а онај онако.
8. А неожењенијем и удовицама велим: добро им је ако остану као и ја што сам.
9. Ако ли се не уздрже, нека се жене и удају; јер је боље женити се него ли упаљивати се.
10. А ожењенијем заповиједам, не ја него Господ, да се жена од мужа не раздваја
11. (Ако ли се пак и раздвоји, да се више не удаје, или да се помири са својијем мужем); и муж да не пушта жене.
12. А осталима говорим ја а не Господ: ако који брат има жену некрштену и она се привоми живљети с њим, да је не оставља.
13. И жена ако има мужа некрштена и он се привоми живљети с њом, да га не оставља.
14. Јер се посвети муж некрштен женом крштеном, и посвети се жена некрштена од мужа крштенога; јер иначе дјеца ваша била би нечиста, а сад су света.
15. Ако ли се некрштени раздваја, нека се раздвоји; јер се брат или сестра у таковом догађају не зароби; јер нас на мир дозва Господ Бог.
16. Јер шта знаш, жено, да ако мужа спасеш? Или шта знаш, мужу, да ако жену спасеш?
17. Само као што је Бог раздијелио свакоме, и као што је свакога позвао Господ онако нека живи. И тако заповиједам по свијем црквама.
18. Јели ко позват обрзан, нека се не гради необрзан; ако ли је ко позват необрзан, нека се не обрезује.

19. Обрезање је ништа, и необрезање је ништа; него држање заповијести Божијех.

20. Сваки нека остане у ономе звању у коме је позван.

21. Јеси ли позван роб, не брини се; него ако и можеш свој бити, још радије буди.

22. Јер који је позван у Господу роб, слободњак је Господњи, тако и који је позван слободњак, роб је Христов.

23. Купљени сте скупо, не будите робови људима.

24. Сваки, браћо, у чему је ко позван у ономе нека остане пред Господом.

25. А за дјевојке немам заповијести Господње него дајем свјет, као *који сам* помилован од Господа, да будем вјеран.

26. Мислим дакле ово да ће бити добро за нашу девољу да је човјеку добро тако бити.

27. Јеси ли се привезао за жену, не тражи да се раздријешиш; јеси ли се одријешо од жене, не тражи жене.

28. А ако ли се и ожениш, нијеси сагријешо; и дјевојка ако се уда, није сагријешила: али ће имати такови невоље тјелесне; а ја вас жалим.

29. А ово говорим, браћо, јер је остало вријеме прекраћено, да ће и они који имају жене бити као они који немају;

30. И који плачу као који не плачу; и који се радују као који се не радују; и који купују као који немају;

31. И који овај свијет употребљавају као да га не употребљавају; јер пролази обличје овога свијета.

32. А ја хоћу да сте ви безбрижни. Ко је неожењен брине се за Господње, како ће угодити Господу;

33. А који је ожењен брине се за свјетско, како ће угодити жени. Друго је жена, а друго дјевојка.

34. Која је неудата брине се за Господње, како ће угодити Господу, да буде света и тијелом и духом; а која је удата брине се за свјетско, како ће угодити мужу.

35. А ово говорим на корист вама самијем, не да вам наметнем замку на врат, него за лијепу и правој службу Господњу без сметње.

36. Ако ли пак ко мисли да је срамота за његову дјевојку кад остане усидјелица, и не може друкчије бити, нека чини шта хоће, не гријешу ако се уда.

37. А који стоји тврдо у срцу, и нема невоље, а има власт над својом вољом, и ово је расудио у срцу својему да задржи дјевојку, добро чини.

38. Тако и онај који удаје своју дјевојку добро чини; али који не удаје боље чини.

39. Жена је привезана законом докле јој год живи муж; а ако јој умре муж, слободна је за кога хоће да се уда, само у Господу.

40. Али је блаженија ако остане тако, по мојему свјету; јер мислим да и ја имам Духа Божијега.

Г Л А В А VIII.

А за месо што је клато идолима знамо, јер сви разум имамо. Разум дакле надима, а љубав по правља.

2. Ако ли ко мисли да што зна, не зна још ништа као што треба знати.

3. А ако ко љуби Бога, Бог га је научио.

4. А за јело идолскијех жртава, знамо да идол није ништа на свијету, и да нема другога Бога осим јединога.

5. Јер ако и има који се богови зову, или на небу или на земљи, као што има много богова и много господа:

6. Али ми имамо само једнога Бога оца, од којег је све, и ми у њему, и једнога Господа Исуса Христа, кроз којег је све, и ми кроза њ.

7. Али нема сватко разум; јер неки који још и сад мисле да су идоли нешто, као идолске жртве једу, и савјест њихова, слаба будући, погани се.

8. Али јело нас не поставља пред Богом: јер ни ти ћемо бити већи ако једемо, ни мањи ако не једемо.

9. Али се чувајте да како ова слобода ваша не постане спотицање слабима.

10. Јер ако тебе, који имаш разум, види ко у идолској цркви гдје сједиш за трпезом, не ће ли његова савјест, слаба будући, ослободити се да једе идолске жртве?

11. И с твога разума погинуће слаби брат, за којег Христаос умрије.

12. Тако кад се гријешите о браћу, и бијете њихову слабу савјест, о Христа се гријешите.

13. За то ако јело саблажњава брата мојега, не ћу јести месо до вијека, да не саблазним брата својега.

Г Л А В А IX.

Нијесам ли ја апостол? Нијесам ли сам свој? Не видјех ли ја Исуса Христа, Господа нашега? Нијесте ли ви дјело моје у Господу?

2. Ако другима и нијесам апостол, али вама јесам, јер сте ви печат мојега апостољства у Господу.

3. Мој одговор онима који ме успитају ово је:

4. Еда ли немамо власти јести и пити?
 5. Еда ли немамо власти сестру жену водити, као и остали апостоли, и браћа Господња, и Киџа?
 6. Или један ја и Варнава немамо власти ово чинити?
 7. Ко војује кад о своме трошку? Или ко сади виноград и од родова његовијех да не једе? Или ко пасе стадо и од млијека стада не једе?
 8. Еда ли ово говорим по човјеку? Не говори ли ово и закон?
 9. Јер је у Мојсијеву закону написано: Да не заведеш уста волу који врше. Еда ли се Бог брине за волове?
 10. Или говори јамачно за нас? Јер се за нас написа: Који оре треба у надању да оре; и који врше у надању да ће добити од онога што врше.
 11. Кад ми вама духовна сијасмо, јели то што велико ако ми ваца тјелесна поњемо?
 12. Кад се други мијешају у вашу власт, а камо ли да не би ми? Али не учинисмо по власти овој, него све трпимо да не учинимо каке сметње јеванђелију Христову.
 13. Не знате ли да они који чине свету службу од светиње се хране? и који олтару служе с олтаром дијеле?
 14. Тако и Господ заповједи да они који јеванђеље проповиједају од јеванђеља живе.
 15. А ја то ни једно не учиних. И не пишем ово да тако буде за мене; јер бих вољео умријети него да ко славу моју уништи.
 16. Јер ако проповиједам јеванђеље, нема ми хвале: јер ми је за невољу; и тешко мени ако јеванђеља не проповиједам.
 17. Ако дакле ово чиним од своје воље, плату нмам; а ако ли *чимил* за невољу, служба ми је предата.

18. Каква ми је дакле плата? Да проповиједајући јеванђеље учиним без плате јеванђеље Христово, да не чиним по својој власти у проповиједању јеванђеља.
 19. Јер премда сам слободан од свију, свима себе учиних робом, да их више придобијем.
 20. Чивутима био сам као Чивутин, да Чивуте придобијем; онима који су под законом био сам као под законом, да придобијем оне који су под законом;
 21. Онима који су без закона био сам као без закона, премда нијесам Богу без закона него сам у закону Христову, да придобијем оне који су без закона.
 22. Слабима био сам као слаб, да слабе придобијем; свима сам био све, да какогод спасем кога.
 23. А ово чиним за јеванђеље, да бих имао дијел у њему.
 24. Не знате ли да они што трче на трку, сви трче, а један добије дар? Тако трчите да добијете.
 25. Сваки пак који се бори од свега се уздржава: они дакле да добију распадљив вијенац, а ми нераспадљив.
 26. Ја дакле тако трчим, не као на непоуздано; тако се борим, не као онај који бије вјетар;
 27. Него морим тијело своје и трудим да како сам другима проповиједајући избачен не будем.

Г Л А В А X.

- Али не ћу вам загајати, браћо, да оцеви наши сви под облаком бише, и сви кроз море прођоше;
 2. И сви се у Мојсија крстише у облаку и у мору;
 3. И сви једно јело духовно једоше;
 4. И сви једно пиће духовно пише; јер пијаху

од духовне стијене која иђаше за њима: а стијена бјеше Христос.

5. Али многи од њих не бијаху по Божијој вољи, јер бише побијени у пустињи.

6. А ово бише угледи нама, да ми не желимо зама, као и они што жељеше.

7. Нити бивајте идолопоклонници, као неки од њих, као што стоји написано: Сједоше људи да једу и да пију, и усташе да играју.

8. Нити да се курвамо, као неки од њих што се курваше, и паде их у један дан двадесет и три хиљаде.

9. Нити да кушамо Христа, као што неки од њих кушаше, и од змија изгибоше.

10. Нити да вичемо *на Бога*, као неки од њих што викаше, и изгибоше од крвника.

11. Ово се пак све догађаше угледи њима, а написа се за науку нама, на које пошљедак свијета дође.

12. Јер који мисли да стоји нека се чува да не падне.

13. *Друго* искушаће не дође на вас осим човјека чијега; али је вјеран Бог који вас не ће пустити да се искушате већма него што можете, него ће учинити с искушањем и крај, да можете поднијети.

14. За то, љубазна браћо моја, бјегајте од идолопоклонства.

15. Као мудрима говорим; судите ви шта говорим.

16. Чаша благослова коју благосиљамо није ли заједница крви Христове? Хљеб који ломимо није ли заједница тијела Христова?

17. Јер смо један хљеб, једно тијело многи; јер сви у једноме хљебу имамо заједницу.

18. Гледајте Израиља по тијелу: који једу жртве нијесу ли заједничари олтара?

19. Шта дакле говорим? да је идол што? или идолска жртва да је што?

20. *Није*; него што жртвују незнабошци, да ђаволима жртвују, а не Богу; а ја не ћу да сте ви заједничари с ђаволима

21. Не можете пити чаше Господње и чаше ђаволске; не можете имати заједнице у трпези Господњој и у трпези ђаволској.

22. Или да пркосимо Господу? Еда ли смо ми јачи од њега?

23. Све ми је слободно, али није све на корист; све ми је слободно, али све не иде на добро.

24. Нико да не гледа што је његово, него сваки да *гледа* што је другога.

25. Све што се продаје на месарници, једите, и ништа не испитујте савјести ради;

26. Јер је Господња земља и што је на њој.

27. Ако ли вас ко од невјерника позове, и хоћете ићи, једите све што се пред вас донесе, и не премишљајте ништа савјести ради.

28. Ако ли вам пак ко рече: Ово је идолска жртва, не једите ради онога који вам каже, и ради савјести; јер је Господња земља и што је на њој.

29. Али не говорим за савјест твоју, него другога; јер за што да моју слободу суди савјест другога?

30. Ако ја с благодаћу уживам, за што да се хули на мене за оно за што ја захваљујем?

31. Ако дакле једете, ако ли пијете, ако ли друго што чините, све на славу Божију чините.

32. Не будите на саблазан ни Чивутима, ни Грцима, ни цркви Божијој.

33. Као што и ја у свачему свима угађам, не тражећи своје користи него многијех, да се спасу.

Г Л А В А Х I.

Угледајте се на мене, као и ја на Христа.

2. Хвалим вас пак, браћо, што све моје памтите, и држите заповијести као што вам предадох.

3. Али хоћу да знате да је свакоме мужу глава Христос; а муж је глава жени; а Бог је глава Христу.

4. Сваки муж који се с покривеном главом моли Богу или пророкује, срамоти главу своју.

5. И свака жена која се гологлава моли Богу или пророкује, срамоти главу своју; јер је све једно као да је обријана.

6. Ако се дакле не покрива жена, нека се стриже; ако ли је ружно жени стрићи се или бријати се, нека се покрива.

7. Али муж да не покрива главе, јер је обличје и слава Божија; а жена је слава мужевља.

8. Јер није муж од жене него жена од мужа.

9. Јер муж није саздан жене ради него жена мужа ради.

10. За то жена треба да има власт на глави, а њела ради.

11. Али нити је муж без жене ни жена без мужа у Господу.

12. Јер како је жена од мужа, тако је и муж из жене; а све је од Бога.

13. Сами међу собом судите јели лијепо да се жена гологлава моли Богу?

14. Или не учи ли вас и сама природа да је мужу срамота ако гаји дугачку косу;

15. А жени је слава ако гаји дугачку косу? Јер јој је коса дана мјесто покривала.

16. Ако ли је ко свадљив, ми таковога обичаја не-мамо, нити цркве Божије.

17. Али ово заповиједајући не хвалим да се не на боље него на горе сабирате.

18. Прво дакле кад се сабирате у цркву, чујем да имају распре међу вама; и нешто вјерујем од овога.

19. Јер треба и јереси да буду међу вама, да се покажу поштени који су међу вама.

20. А кад се купите на једно мјесто, не једе се вечера Господња.

21. Јер сваки своју вечеру узме најприје и једе, и тако један гладује а други се опија.

22. Еда ли дакле немате кућа да једете и пијете?

Или не марите за цркву Божију, и срамотите оне који немају? Шта ћу вам рећи? Хоћу ли вас похвалити за то? Не ћу.

23. Јер ја примих од Господа што вам и предадох, да Господ Исус ону ноћ у коју биваше предан узе хљеб,

24. И захваливши преломи и рече: Узмите, једите, ово је тијело моје, које се за вас ломи; ово чините мени за спомен.

25. Тако и чашу, по вечери, говорећи: Ова је чаша нови завјет у мојој крви; ово чините, кадгод пијете, мени за спомен.

26. Јер кадгод једете овај хљеб и чашу ову пијете, смрт Господњу обзнањујете, докле не дође.

27. Тако који недостојно једе овај хљеб или пије чашу Господњу, крив је тијелу и крви Господњој.

28. Али човјек да испитује себе, па онда од хљеба да једе и од чаше да пије;

29. Јер који недостојно једе и пије, суд себи једе и пије, не разликујући тијела Господњега.

30. За то су међу вама многи слаби и болесни, и довољно их спавају.

31. Јер кад бисмо себе расуђивали, не бисмо осуђени били.

32. Али кад смо суђени, наказује нас Господ, да се не осудимо са свијетом.

33. За то, браћо моја, кад се састајете да једете, ишчекујте један другог.

34. Ако ли је ко гладан, нека једе код куће, да се на гријех не састајете. А за остало уредићу кад дођем.

Г Л А В А XII.

А за духовне *дарове* не ћу вам, браћо, затајати.

2. Знагте да кад бијасте незнабошци идосте к долима безгласнима, како вас вођаху.

3. За то вам дајем на знање да нико ко Духом Божијим говори не ће рећи: анатемате Исуса; и нико не може Исуса Господом назвати осим Духом светијем.

4. Дарови су различни, али је Дух један.

5. И различне су службе, али је један Господ.

6. И различне су силе, али је један Бог који чини све у свему.

7. А у свакоме се појављује Дух на корист;

8. Јер једноме се даје Духом ријеч премудрости; а другоме ријеч разума, по истоме Духу;

9. А другоме вјера, тијем истијем Духом; а другоме дар исцјељивања, по томе истом Духу;

10. А другоме да чини чудеса, а другоме пророчтво, а другоме да разликује духове, а другоме различни језици, а другоме да казује језике.

11. А ово све чини један и тај исти Дух раздјељујући по својој власти свакоме како хоће.

12. Јер као што је тијело једно и уде има

многе, а сви уди једнога тијела, премда су многи, једно су тијело: тако и Христос.

13. Јер једнијем Духом ми се сви крстисмо у једно тијело, били Чивути, или Грци, или робови, или сами своји; и сви се једнијем Духом напојисмо.

14. Јер тијело није један уд него многи.

15. Ако рече нога: Ја нијесам рука, нијесам од тијела; еда ли за то није од тијела?

16. И ако рече ухо: Ја нијесам око, нијесам од тијела; еда ли за то није од тијела? Кад би све тијело било око, гдје је чувење?

17. А кад би све било чувење, гдје је мирисање?

18. Али Бог постави све уде у тијелу како је кога хтио.

19. А кад би сви били један уд, гдје је тијело?

20. Сад су пак многи уди а једно тијело.

21. Али око не може рећи руци: Не требаш ми; или опет глава ногама: Не требате ми.

22. Него још који се уди тијела чине да су најслабији најпотребнији су.

23. И који нам се чине да су најсрамотнији на тијелу, на оне ударамо највећу част;

24. И непоштени наши *уди* највеће поштење имају; а поштени *уди* не требају. Али Бог сложи тијело и најхућему *уду* даде највећу част,

25. Да не буде распре у тијелу, него да се уди једнако брину један за другог.

26. И ако страда један уд, с њим страдају сви уди; а ако ли се један уд слави, с њим се радују сви уди.

27. А ви сте тијело Христово, и уди међу собом.

28. И једне дакле постави Бог у цркви прво апостоле, друго пророке, треће учитеље, а по том члаторце, онда дарове исцјељивања, помагања, управљања, различне језике.

29. Еда ли су сви апостоли? Еда ли су сви проро-

ци? Еда ли су сви учитељи? Еда ли су сви чудотворци?

30. Еда ли сви имају дарове исцјељивања? Еда ли сви говоре језике? Еда ли сви казују?

31. Старајте се пак за веће дарове; па ћу вам још бољи пут показати.

Г Л А В А XIII.

Ако језике човјечије и анђелске говорим а љубави немам, онда сам као звоно које звони, или прапорац који звечи.

2. **И** ако имам пророштво и знам све тајне и сва знања, и ако имам сву вјеру да и горе премјештам, а љубави немам, ништа сам.

3. **И** ако раздам све имање своје, и ако предам тијело своје да се сажеже, а љубави немам, ништа ми не помаже.

4. **Љ**убав дуго трпи, милокрвна је; љубав не заводи; љубав се не велича, не надима се.

5. **Н**е чини што не ваља, не тражи своје, не срди се, не мисли о злу,

6. **Н**е радује се неправди, а радује се истини,

7. **С**ве сноси, све вјерује, свему се нада, све трпи.

8. **Љ**убав никад не престаје, а пророштво ако ће и престати, језици ако ће умукнути, разума ако ће нестати.

9. **Ј**ер нешто знамо, и нешто пророкујемо;

10. **А** кад дође савршено, онда ће престати што је нешто.

11. **К**ад ја бијах мало дијете, као дијете говорах, као дијете мишљах, као дијете размишљавах; а кад постадох човјек, одбацих дјетињство.

12. **Т**ако сад видимо као кроз стакло у загонетки, а онда ћемо лицем к лицу; сад познајем нешто, а онда ћу познати као што сам познат.

13. **А** сад остаје вјера, над, љубав, ово троје; али је љубав највећа међу њима.

Г Л А В А XIV.

Држите се љубави, а старајте се за духовне даре, а особито да пророкујете.

2. **Ј**ер који говори језике, не говори људима него Богу: јер нико не слуша, а он духом говори тајне.

3. **А** који пророкује говори људима за поправљање и утјеху и утврђење.

4. **Ј**ер који говори језике себе поправља, а који пророкује цркву поправља.

5. **А**ли ја бих хтио да ви сви говорите језике, а још више да пророкујете: јер је већи онај који пророкује него ли који говори језике, већ ако *ко* казује, да се црква поправља.

6. **А** сад, браћо, ако дођем к вама језике говорехи, како ћу корист учинити ако вам не говорим или у откривењу, или у разуму, или у пророштву, или у науци?

7. **К**ао неке ствари бездушне које дају глас, биља свирала или гусле, ако различна гласа не дају, како ће се разумјети шта се свира или гуди?

8. **Ј**ер ако труба да неразговјетан глас, ко ће се приправити на бој?

9. **Т**ако и ви ако неразумљиву ријеч речете језиком, како ће се разумјети шта говорите? Јер ћете говорити у вјетар.

10. **И**ма на свијету Бог зна колико различнијех гласова, али ни један није без значења.

11. **А**ко дакле не знам силе гласа, бићу нијемац ономе коме говорим, и онај који говори биће мени нијемац.

12. **Т**ако и ви, будући да се старате за духовне

дарове, гледајте да будете онима богати који су на поправљање цркве.

13. За то који говори језиком нека се моли Богу да казује.

14. Јер ако се језиком молим Богу, мој се дух моли, а ум је мој без рода.

15. Шта ће се дакле чинити? Молићу се Богу духом, а молићу се и умом; хвалићу Бога духом, а хвалићу и умом.

16. Јер кад благословиш духом како ће онај који стоји мјесто простака рећи амин по твојем благослову, кад не зна шта говориш?

17. Ти добро захваљујеш, али се други не поправља.

18. Хвала Богу мојему што говорим језике већма од свију вас.

19. Али у цркви волим пет ријечи умом својим рећи, да се и други помогну, него ли хиљаду ријечи језиком.

20. Браћо! не будите дјеца умом, него пакошћу дјетињите, а умом будите савршени.

21. У закону пише: Другијем језицима и другијем уснама говорићу народу овоме, и ни тако ме не ће послушати, говори Господ.

22. За то су језици за знак не онима који вјерују, него који не вјерују; а пророштво не онима који не вјерују, него који вјерују.

23. Ако се дакле скупи црква сва на једно мјесто, и сви узговорите језицима, а дођу и протаци, или невјерници, не ће ли рећи да сте полудјели?

24. Ако сви пророкују, и дође какав невјерник или простак, буде покаран од свију и суђен од свију.

25. И тако тајне срца његова бивају јављене, и тако паднувши ничице поклониће се Богу, и кажаће да је заиста Бог с вама.

26. Шта ће се дакле чинити, браћо? Кад се савирате сваки од вас има псалом, има науку, има језик, има откривење, има казивање; а све да бива на поправљање.

27. Ако говори ко језиком, или по двојица, или највише по тројица, и то поредом; а један да казује.

28. Ако ли не буде никога да казује, нека ћути у цркви, а себи нека говори и Богу.

29. А пророци два или три нека говоре, и други нека расуђују.

30. Ако ли се открије *што* другојме који сједи, нека чека док први ућути.

31. Јер можете пророковати сви, један по један, да се сви уче, и сви да се тјеше.

32. И духови пророчки покуравају се пророцима;

33. Јер Бог није *Бог* буне, него мира. Као по свима црквама светијех

34. Жене ваше да ћуте у црквама; јер се њима не допусти да говоре, него да слушају, као што и закон говори.

35. Ако ли хоће чему да се науче, код куће мужеве своје нека питају; јер је ружно женн да говори у цркви.

36. Еда ли од вас ријеч Божија извиће? или самјем вама дође?

37. Ако ко мисли да је пророк или духован, нека разумије што вам пишем, јер су Господње заповијести.

38. Ако ли ко не разумије, нека не разумије.

39. За то, браћо моја, старајте се да пророкујете, и не забрањујте говорити језицима.

40. А све нека бива поштено и уредно.

Г Л А В А XV.

Али вам напомињем, браћо, јеванђељије, које вам објавих, које и примисте, у коме и стојите, 2. Којијем се и спасавате, ако држите како вам објавих; већ ако да узалуд вјеровасте.

3. Јер вам најприје предадох што и примих да Христос умрије за гријехе наше, по писму,

4. И да би укопан, и да уста трећи дан, по писму,

5. И да се јави Киџи, по том једанаесторици *апостола*;

6. А по том га видјеше једном више од пет стотина браће, од којијех многи живе и сад, а неки и помријеше;

7. А по том се јави Јакову, па онда свима апостолима;

8. А послје свију јави се и мени, као каком недоношчету.

9. Јер сам ја најмлађи међу апостолима, који нијесам достојан назвати се апостол, јер гоних цркву Божију.

10. Али по благодати Божијој јесам што јесам, и благодат његова што је у мени не оста празна, него се потрудих више од свију њих, али не ја него благодат Божија која је са мном.

11. Био дакле ја или они, тако проповиједамо, и тако вјеровасте.

12. А ако се Христос проповиједа да устаде из мртвијех, како говоре неки међу вама да нема васкрсенија мртвијех?

13. И ако нема васкрсенија мртвијех, то ни Христос не уста.

14. А ако Христос не уста, узалуд дакле проповиједање наше, а узалуд и вјера ваша.

15. А намазимо се и лажни свједоци Божији што свједочимо на Бога да васкрсе Христа, којега не васкрсе кад мртви не устају.

16. Јер ако мртви не устају, ни Христос не уста.

17. А ако Христос не уста, узалуд вјера ваша: још сте у гријесима својијем.

18. Дакле и они који помријеше у Христу, изгибоше.

19. И ако се само у овом животу уздамо у Христа, најнесрећнији смо од свију људи.

20. Али Христос уста из мртвијех, и би новина онима који умријеше.

21. Јер будући да кроз човјека би смрт, кроз човјека и васкрсеније мртвијех.

22. Јер како по Адаму сви умиру, тако ће и по Христу сви оживљети.

23. Али сваки у свом реду: новина Христос; а по том они који вјероваше Христу о његову доласку;

24. Онда крај, кад преда царство Богу и оцу, и кад укине свако поглаварство и сваку власт и силу.

25. Јер њему ваља царовати докле не положи све непријатеље своје под ноге своје.

26. А пошљедњи ће се непријатељ укинути смрт.

27. Јер све покори под ноге његове. Али кад вели да је све њему покорено, показује се да је осим онога који му покори све.

28. А кад му све покори, онда ће се и сам син покорити ономе који му све покори, да буде Бог све у свему.

29. Шта дакле чине они који се крсте мртвијех ради? Кад мртви јамачно не устају, што се и кршћавају мртвијех ради?

30. И ми за што подносимо муке и невоље сваки час?

31. Сваки дан умирем, тако ми, браћо, ваше славе, коју имам у Христу Исусу Господу нашему.
32. Јер ако сам се по човјеку борио са звјеровима у Ефесу, кака ми је корист ако мртви не устају? Да једемо и пијемо, јер ћемо сјутра умријети.
33. Не варајте се: зли разговори кваре добре обичаје.
34. Отријезните се један пут као што треба, и не гријешите; јер неки не знаду за Бога, на срамоту вама кажем.
35. Али ће рећи ко: Како ће устати мртви? и у каком ће тијелу доћи?
36. Безумниче! ти што сијеш не ће оживљети ако не умре.
37. И што сијеш не сијеш тијело које ће бити, него голо зрно, било пшенично или друго како.
38. А Бог му даје тијело како хоће, и сваком сјемени своје тијело.
39. Није свако тијело једно тијело, него је друго тијело човјечије, а друго скотско, а друго рибице, а друго птичије.
40. И имају тјелеса небеска и тјелеса земаљска: али је друга слава небеска, а друга земаљска.
41. Друга је слава сунцу, а друга слава мјесецу, и друга слава звијездама; јер се звијезда од звијезде разликује у слави.
42. Тако и васкрсеније мртвијех: сије се за распаљивост, а устаје за нераспаљивост;
43. Сије се у срамоти, а устаје у слави; сије се у слабости, а устаје у сили;
44. Сије се тијело тјелесно, а устаје тијело духовно. Има тијело тјелесно, и има тијело духовно.
45. Тако је и писано: Први човјек Адам постаде у тјелесном животу, а пошљедњи Адам у духу који оживљује.

46. Али духовно тијело није прво, него тјелесно, па онда духовно.
47. Први је човјек од земље, земљан; други је човјек Господ с неба.
48. Какав је земљани така су и земљани; и какав је небески така су и небески.
49. И како носимо обличје земљаного тако ћемо носити и обличје небескога.
50. А ово говорим, браћо, да тијело и крв не могу наслиједити царства Божијега, нити распаљивост нераспаљивости нашљећује.
51. Ево вам казујем тајну: јер сви не ћемо помријети, а сви ћемо се претворити,
52. У један пут, у тренућу ока, у пошљедњој труби; јер ће затрубити и мртви ће устати нераспаљиви, и ми ћемо се претворити.
53. Јер ово распаљиво треба да се обуче у нераспаљивост, и ово смртно да се обуче у бесмртност.
54. А кад се ово распаљиво обуче у нераспаљивост, и ово се смртно обуче у бесмртност, онда ће се збити она ријеч што је написана: Побједа прождрије смрт.
55. Гаје ти је, смрти, жамац? Гаје ти је, пакле, побједа?
56. А жамац је смрти гријех, а сила је гријега закон.
57. А Богу хвала који нам даде побједу кроз Господа нашега Исуса Христа.
58. За то, браћо моја љубаана, будите тврди, не дајте се помакнути, и напредујте једнако у дјелу Господњему знајући да труд ваш није узамуд пред Господом.

Г Л А В А XVI.

А за милостињу светима, као што уредих по црквама Галатијскијем онако и ви чините.

2. Сваки први дан недеље нека сваки од вас оставља код себе и скупља колико може, да не бивају збирања кад дођем.

3. А кад дођем, које нађете за вриједне оне ћу с посланицама послати у Јерусалим нека однесу вашу помоћ.

4. А ако буде вриједно да и ја идем, поћи ће са мном.

5. А к вама ћу доћи кад прођем Македонију, јер ћу проћи кроз Македонију.

6. А у вас може бити да ћу се забавити, или и зимовати, да ме ви пратите куд пођем.

7. Сад вас у гролажењу не ћу видјети, а надам се неко вријеме остати код вас, ако Господ допусти.

8. А у Ефесу ћу остати до Тројичина дне;

9. Јер ми се отворише велика и богата врата, и противника има много.

10. А ако дође Тимотије, гледајте да буде код вас без страха; јер он ради дјело Господње као и ја.

11. Да га нико дакле не презре, него га испратите с миром да дође к мени; јер га чекам с браћом.

12. А за брата Апола, много га молих да дође к вама с браћом; и никако не бјеше му воља да сад дође; али ће доћи кад имадбуде кад.

13. Назите, стојте у вјери, мушки се држите, утврђујте се.

14. Све да вам бива у љубави.

15. Молим вас пак, браћо, знате дом Стефанин да је новина од Ахаје, и на служење светима одреди се;

16. Да сте и ви покорни таковима, и свакоме који помаже и труди се.

17. Али се обрадовах доласку Стефанину и Фортунатову и Ахајикову, јер ми они нагнадише што сам био без вас;

18. Јер умирише дух мој и ваш. Припознајте дакле такове.

19. Поздрављају вас цркве Азијске. Поздрављају вас у Господу много Акила и Прискила с домашњом својом црквом.

20. Поздрављају вас браћа сва. Поздравите је дан другога цјеливом светијем.

21. Поздрављам вас ја Павле својом руком.

22. Ако ко не љуби Господа Исуса Христа, да буде проклет, маран ата. †

23. Благодат Господа нашега Исуса Христа с вама;

24. И љубав моја са свима вама у Христу Исусу. Амин.

† Господ наш доби ће.

